

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 36Odi/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120200331
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Smolko
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2120200331.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní pred sudcom JUDr. Martinom Smolkom, v právnej veci žalobcu: F. o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa **z a m i e t a** .

II. Žalovanej sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 8.1.2020 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zrušil oddĺženie M. na ktorej majetok bol vyhlásený konkurz Uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 28Odk/117/2019 - 12 zo dňa 15.5.2019. V žalobe uviedol, že dlžníčka M. nebola v čase podania návrhu platobne neschopná. Nielenže o tejto skutočnosti veľmi dobre vedela, ale sa jej podarilo nepravdivými informáciami oklamať aj Centrum právnej pomoci ktoré posudzovalo dôvody a oprávnenosť dlžníčky potrebné na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu. Dlžníčka ktorá je nepretržite zamestnaná v štátnom sektore 25 rokov s istým pravidelne sa valorizujúcim príjmom vyplácaným vždy a spoľahlivo v presne určený termín, nemôže byť platobne neschopná. Platobná neschopnosť vzniká totižto až pri vzniku pre človeka dramatickejších okolností akými sú napr. nezavinená strata zamestnania alebo zníženie a aj znemožnenie spoločenského a pracovného uplatnenia v dôsledku choroby alebo ťažkého úrazu. V každom prípade však platobná neschopnosť nevzniká úmyselným neplatením svojich záväzkov. Dlžníčka ktorej príjem bohato postačoval a stále postačuje na splácanie nielen jedného ale aj viacerých pohľadávok nie je platobne neschopná. Platobne neschopný je ten kto nie je schopný plniť 180 dní po lehote splatnosti aspoň jeden peňažný záväzok čo v prípade dlžníčky splnené nebolo. Tým je preukázaný nepoctivý zámer dlžníčky keďže nebola ani nie je platobne neschopná.

Dlžníčka sa pred podaním návrhu úmyselne priviedla do stavu, ktorým chcela navodiť dojem svojej fiktívnej platobnej neschopnosti a to tým že úmyselným porušením výhody splátok si spôsobila okamžitú splatnosť celej pohľadávky a vlastne žiadnym zaplatením akejkoľvek splátky si priviedla aj nasledovné exekučné konanie. Exekučným titulom pre exekúciu sp. zn. 418EX/223/19 pred exekútorským úradom JUDr. Vatrťová bol rozsudok Okresného súdu Piešťany č.k. 5C/172/2009-253 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 9Co/228/2018-316 z ktorých vyplýva pre dlžníčku povinnosť za účelom vzájomného finančného vyrovnania a vysporiadania BSM zaplatiť mu sumu 2.725,58 eur v mesačných splátkach po 100 eur. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 18.2.2019 a vykonateľnosť dňa 26.3.2019. dlžníčka bola doporučeným listom zo dňa 14.3.2019 upozornená na svoju povinnosť s tým, že v prípade nezaplatenia a omeškania bude pohľadávka vymáhaná exekútorom. Už v tomto momente sa dlžníčka spoliehala na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom a úmyselne nezaplatila ani prvú a vlastne ani jedinú splátku, čím sa celý dlh stal splatným. Sama vedela, že bude nasledovať exekučné konanie a tým sa stane oprávnená podať návrh na vyhlásenie konkurzu. Týmto je znova preukázaný nepoctivý zámer dlžníčky.

2. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe zo dňa 6.7.2020 (č.l. 67 spisu) uviedla, že žiada návrh žalobcu zamietnuť ako nedôvodný nakoľko podľa nej nie sú splnené podmienky na zrušenie oddĺženia z dôvodu nepoctivého zámeru pri oddĺžení. Oddĺžená bola na základe uznesenia Okresného súdu Trnava sp. zn. 28Odk/117/2019 zo dňa 15.5.2019 pričom v zozname veriteľov ktorý bol prílohou k žiadosti o poskytnutie právnej pomoci v konaní o oddĺžení ktorú podala na Centrum právnej pomoci uviedla ako veriteľa aj žalobcu Ivana Slováka ktorý bol ako veriteľ aj povereným konkurzným správcom na možnosť prihlásenia svojich pohľadávok do prebiehajúceho konkurzu upozornený a vyzvaný, z jej strany teda bola splnená povinnosť uviesť žalobcu ako svojho veriteľa. Žalobca tak mal možnosť do 5.2.2020 kedy bolo uverejnené oznámenie o zrušení konkurzu prihlásiť si svoju pohľadávku vymáhateľnú iba v rámci prebiehajúceho konkurzu. Nie je pravdivé tvrdenie žalobcu že v čase podania návrhu na oddĺženie nebola platobne neschopná pretože už v tom čase dlhodobo nesplácala pôžičku ktorú si spolu s ním zobrala od K. a na ktorej úhradu bola zaviazaná rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 3C/175/2011-79 zo dňa 26.7.2012. Tento rozsudok ju spolu so žalobcom zaviazal zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi K. a.s. 12.584,57 eur spolu s príslušenstvom. Keďže žalobca sa úmyselne zbavil legálneho zamestnania, vykonávali sa zrážky zo mzdy iba jej a to v exekučnom konaní Ex 4764/2012, ktoré bolo a stále je vedené u súdneho exekútora JUDr. Ing... Nedokázala už všetko uhrádzať sama pretože žalobca jej neplatil a ani dodnes neplatí súdom určené výživné na ich dve spoločné deti pochádzajúce z rozvedeného manželstva, začo bol opakovane trestne stíhaný a aj odsúdený. To že je zamestnaná trvale nie je pre otázku oddĺženia relevantné, pretože oddĺženie sa môže týkať aj pracujúcich ľudí. Žalobca bol rovnako trvale zamestnaný v štátnej správe, príslušník ZVJS, do doby pokiaľ sa nenechal účelovo prepustiť aby nemusel platiť výživné. Taktiež nesúhlasí s tvrdením žalobcu že sa úmyselne priviedla do stavu ktorým chcela navodiť dojem svojej fiktívnej platobnej neschopnosti a to tým že úmyselným porušením výhody splátok spôsobila okamžitú splatnosť celej pohľadávky vzniknutej titulom rozsudku OS Piešťany č.k. 5C/172/2009 po čom nasledovalo exekučné konanie 418Ex/223/19. Už v tom čase nesplácala pohľadávku z rozsudku č.k. 3C/175/2011-79. Žalobcova pohľadávka bola už len ďalšia v poradí a vzhľadom na jej finančnú situáciu keď jej žalobca neplatil výživné nedokázala všetko včas a riadne platiť keď nezarábala viac ako 600 eur mesačne. Jej platobná neschopnosť je dôsledkom aj správania žalobcu keď jej neuhrádzal pravidelne a včas výživné na spoločné deti. Žalobca ju vyhodil z domu fyzicky aj psychicky jej aj deťom ubližoval, zostala bez strechy nad hlavou, bola nútená sa poľkávať po lacných ubytovniach a nemá najmeneš právo tvrdiť pred súdom že je osobou s tzv. nepoctivým zámerom pri oddĺžení.

3. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 29.7.2020 (č.l. 102) uviedol, že otázka výživného je v tomto konaní bezpredmetná a nemá žiaden vplyv na platobnú schopnosť žalovanej. Je pravdou že oddĺženie sa môže týkať aj pracujúcich ľudí ale nie pracujúcich ktorí úmyselne neplatia svoje pohľadávky a nie sú platobne neschopní a účelovo proti sebe vyvolávajú exekučné konania. sama žalovaná priznáva že už v tom čase nesplácala pohľadávku z rozsudku sp. zn. 3C/175/2011. Je nepochybné že žalovaná sa tak úmyselne priviedla do platobnej neschopnosti aby bola oprávnená podať návrh. Svoju pohľadávku voči nej si riadne prihlásil prihláškou zo dňa 15.6.2019 a to v základnej prihlasovacej lehote.

4. Žalovaná vo svojom vyjadrení zo dňa 18.9.2020 (č.l. 113) uviedla, že naďalej zotrúva na tom, že nemala nepoctivý zámer pri oddĺžení. Uviedla všetok svoj majetok označila všetkých svojich veriteľov riadne spolupracovala so správcom a nie je pravdivé tvrdenie žalobcu že si úmyselným neplatením splátok určených jej súdnym rozhodnutím privodila platobnú neschopnosť. Platobne neschopná bola už aj pred týmto rozhodnutím a to na základe iného súdneho rozhodnutia OS Piešťany sp. zn. 3C/175/2011.

5. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 10.10.2020 (č.l. 135 spisu) zotrval na všetkých predchádzajúcich vyjadreniach.

6. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 6.1.2021 uviedol, že z listinných dôkazov ktoré predložila v konaní žalovaná je preukázané, že až do vyhlásenia konkurzu žalovaná splácala peňažnú pohľadávku exekučnými zrážkami zo mzdy vo výške 60 eur mesačne. Tým je preukázané že žalovaná klamala ak tvrdila že bola platobne neschopná nakoľko v zmysle definície platobnej neschopnosti by nemala byť schopná plniť žiadnu pohľadávku. Je nepochybné že žalovaná mohla bez problémov súčasne splácať po 100 eur aj druhú pohľadávku no aj napriek tomu úmyselne nezaplatila nič čím vyvolala proti sebe exekučné konanie a obrátila sa na centrum právnej pomoci za účelom podania návrhu na oddĺženie. Žalobca dal do pozornosti súdu že súd nemusí skúmať či dlžník bol schopný splácať viac ako jednu

pohľadávku súčasne pretože platobná neschopnosť neexistuje už pri schopnosti splácať aspoň jednu pohľadávku. Žalovaná nebola v čase podania návrhu na oddĺženie platobne neschopná, navyše bola schopná platiť obidve svoje pohľadávky súčasne a to dobrovoľne určenými splátkami ale aj exekučne. Výživné nemá žiadny vplyv na schopnosti a možnosti žalovanej splácať súdom určené pohľadávky.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to predovšetkým s obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 28OdK/117/2019, rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 5C/172/2009-253, rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 9Co/225/208-316, rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 3C/175/2011-79, upovedomením o začatí exekúcie, potvrdeniami o príjme žalovanej, potvrdením o nákladoch na bývanie ako i s celým obsahom spisového materiálu a zistil nasledujúci skutkový a právny stav:

8. Žalobca v konaní uviedol, že žiada aby súd zrušil oddĺženie žalovanej a to z dôvodu, že pri podávaní návrhu ako dlžníčka nemala poctivý zámer nakoľko v čase podania návrhu nebola platobne neschopná, ako aj z ďalších dôvodov ktoré bližšie špecifikoval v žalobe a to podľa § 166g ods. 2 písm. e), g), h). ZKR. V čase podávania návrhu na oddĺženie mala žalovaná veriteľa K. s pohľadávkou zo Zmluvy o stavebnom úvere, ktorý si brali ešte ako manželia, pričom OS Piešťany rozhodol rozsudkom č.k. 3C/175/2011-79 zo dňa 26.7.2012 tak, že on ako žalovaný v 1. rade a žalovaná M. ako žalovaná v 2. rade boli povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi (PSS) sumu 12.584,57 eur spolu s príslušenstvom. Rozhodnutie nadobudlo vykonateľnosť dňa 18.9.2012. On sám z tejto pohľadávky neuhradil nič a má vedomosť, že žalovanej boli vykonávané exekučné zrážky vo výške 60 eur mesačne na úhradu tohto dlhu. Druhým veriteľom žalovanej je on sám s pohľadávkou vzniknutou na základe súdneho rozhodnutia OS Piešťany č.k. 5C/172/2009-253 zo dňa 4.12.2017 v spojení s rozhodnutím KS v Trnave č.k. 9Co/228/2018-16 zo dňa 29.1.2019. Ide o pohľadávku vo výške 2.725,58 eur s tým, že túto bola žalovaná povinná splácať v mesačných splátkach po 100 eur. Nie je pravdivé tvrdenie žalovanej, že v odvolaní namietala výšku určených splátok aj keď v konaní uviedla, že nie je schopná mu platiť akékoľvek splátky. Prejednávajúca sudkyňa sama navrhla, že by dlh mohol byť uhradený v splátkach, čo aj on namietal. Napriek jeho a žalovanej nesúhlasu so splátkami sudkyňa splátky určila a to vo výške 100 eur mesačne s tým, že ide zaužívanú prax aby bol dlh uhradený v dobe cca 2 alebo 3 rokov. Súčasné majetkové pomery žalovanej nepozná a je pre neho nedôveryhodné že žalovaná preukázala vo svojom vyjadrení k žalobe len príjem za roky 2017 až august 2018, pričom rozhodujúce je aby bol zistený a preukázaný príjem v období predchádzajúcom návrhu na oddĺženie t.j. aprílu 2019. Z manželstva so žalovanou sa im narodili dve deti, M.í. Syn je už plnoletý, dcéra ešte nie. Obaja navštevujú ešte strednú školu to znamená že sa ešte štúdiom pripravujú na budúce zamestnanie. Na syna mu je určené výživné vo výške 116 eur a na dcéru 100 eur mesačne. Vyživovacia povinnosť si však riadne neplní a to od rozvodu manželstva vo februári 2009. Za neplnenie vyživovacej povinnosti bol už aj 2x krát odsúdený a bude zrejme odsúdený asi aj 3 krát. S deťmi sa nestretáva.

9. Žalovaná v konaní uviedla, že v súčasnosti býva v nájme v dvojizbovom byte v K. spolu s deťmi pochádzajúcimi z manželstva so žalobcom a to s M.2. Syn navštevuje SOU odbor kuchár gastro v Piešťanoch, študuje denne, pripravuje sa na maturitu. Dcéra navštevuje bilingválne gymnázium taktiež v K. 4. ročník a chcela by študovať aj na vysokej škole t.j. obe deti z dôvodu štúdia ešte nie sú schopné sa sami živiť a sú odkázané na výživu rodičov avšak z dôvodu že žalobca si dlhodobo svoju vyživovacia povinnosť neplní tak uhrádza náklady na ich výživu sama resp. v apríli 2019 jej bolo poukazované aj náhradné výživné vo výške cca 200 eur spolu na obe deti. V apríli 2019 uhradzovala nájomné na byt asi vo výške XXX eur v čom sú zahrnuté aj nájomné náklady na energie. V rozhodnom období užívala služobný byt poskytnutý jej dočasne zamestnávateľom. V dobe podania návrhu ako aj v súčasnosti je zamestnaná na A.S ako referent, civilný zamestnanec s príjmom cca XXX eur mesačne, z čoho jej bolo strhávaných 60 eur v exekučnom konaní, v ktorom sa vymáhala suma, pohľadávka priznaná K. rozhodnutím OS Piešťany sp. zn. 3C/175/2011. Je pravdou a nepopiera, že v dobe keď podávala návrh na oddĺženie bol jej ďalším veriteľom aj žalobca na základe exekučného titulu rozhodnutia OS Piešťany č.k. 5C/172/09 kde jej bola uložená povinnosť titulom vysporiadania BSM zaplatiť mu sumu 2.725,58 eur v mesačných splátkach po 100 eur. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 26.3.2019. Určenie splátok namietala ešte priamo na prvostupňovom súde na pojednávaní sudkyňi s tým, že nie je schopná a nemá z čoho uhrádzať takéto vysoké splátky. Nepokladala za dôležité túto námietku výslovne uviesť aj v odvolaní nakoľko v odvolaní žiadala zrušiť rozsudok ako celok teda aj rozhodnutie o uhrádzaní splátok vo výške 100 eur. Z príjmu cca 600 eur, exekučných zrážkach 60 eur mesačne nebola schopná plniť splátky vo výške 100 eur. Nepopiera že vyčkávala až na rozhodnutie odvolacieho súdu v tejto veci, ktorý rozhodol

až dňa 29.1.2019. Verila, že splátky jej budú znížené. Odvolací súd však rozhodnutie súdu I. stupňa potvrdil a priznáva, že to bolo dôvodom prečo vyhládala pomoc Centra právnej pomoci s tým, že chcem podať návrh na oddĺženie, nakoľko nebola schopná platiť nielen túto pohľadávku, ale čo už niekoľkokrát zdôraznila aj v tej dobe už existujúcu pohľadávku voči K.. Nie je teda pravdou tvrdenie žalobcu, že by sa úmyselne priviedla do platobnej neschopnosti, správala sa tak, mala snahu ho poškodiť a napĺňala ďalšie dôvody nepoctivého zámeru obsiahnuté v § 166g ods. 2 ZKR. Mala úmysel dlh žalobcovi uhrádzať avšak nie v takej výške ako jej nakoniec právoplatne určil súd, tento objektívne schopná plniť nemohla a dostala sa tak objektívne do platobnej neschopnosti. Má vedomosť, že aj vo vzťahu k tejto pohľadávke bola začatá exekúcia u exekútorky I., ktorá však bola neskôr z dôvodu podania návrhu na oddĺženie zastavená. Exekučné konanie začalo podľa upovedomenia dňa 24.4.2019. Centrum právnej pomoci podalo v jej mene návrh na oddĺženie na súd dňa 29.4.2019, pričom ona Centrum právnej pomoci požiadala o pomoc ešte niekedy v marci 2019, t.j. ešte pred upovedomením o začatí exekúcií a potom čo súdne rozhodnutie OS Piešťany č.k. 5C/172/09-253 nadobudlo vykonateľnosť. Nevlastní žiadne nehnuteľnosti, žiaden hodnotný hnuťelný majetok. Je pravdou že podľa správy správcu S. mala ešte nejaké zostatky na účtoch v W., ktoré zostatky však vo veľkej časti podliehali konkurzu tak ako je to uvedené v správe zo dňa 21.7.2019. Na účte v W.k bola jej výplata od zamestnávateľa. Finančné prostriedky boli uložené pre dcéru na zubára. Na účte v N.i bola suma asi 120 eur ako výživné na dcéru.

10. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 28OdK/117/2019 súd zistil, že tunajší súd uznesením č.k. 28OdK/117/2019 -12 zo dňa 15.5.2019 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka: M.71 a ustanovil správcu S.a. Uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 97/2019 dňa 22.5.2019, t.j. účinky vyhlásenia konkurzu nastali dňa 23.5.2019. Ďalej z pripojeného spisu z podania žalovanej onačeneho ako „Životopis dlžníka, aktuálna životná situácia a zoznam spriaznených osôb“ zo dňa 12.3.2019 súd zistil, že žalovaná pri opise aktuálne životnej (najmä finančnej) situácie uviedla, že „je rozvedená matka dvoch nezaopatrených detí. Exmanžel jej neplatí už 10 rokov súdom určené výživné ani nijakým spôsobom neuhrádza čo i len z časti dlhy z manželstva a musí ich tak platiť ona. BSM stále nemajú právoplatne vyporiadané jej priemerný čistý príjem nedosahuje ani 520 eur. Náhradné výživné je cca 200 eur teda nedosahuje súdom určenú výšku výživného. Jej exmanžel na ňu vyhlásil exekúciu a iniciuje voči nej nedôvodné a šikanózne právne konania. výdavky na bývanie s plynom a elektrikou má spolu 195 eur mesačne, na stravu pre 3 osoby uhrádza cca 200 eur mesačne, má dlhy voči bankám ešte z manželstva a ešte jednu exekúciu proti nej nariadil exmanžel. Žije spolu s dvomi deťmi M. študentmi strednej školy. Návrh na vyhlásenie konkurzu bol podaný na súd dňa 29.4.2019, pričom o nároku na priznanie právnej pomoci a zastúpenia Centrom právnej pomoci bolo rozhodnuté dňa 18.3.2019 a to na základe žiadosti žalovanej zo dňa 12.3.2019. V zozname veriteľov žalovaná uviedla veriteľov: K., a.s.. K.s. si prihlásil do konkurzu pohľadávku v celkovej sume 22.051,01 eur a II. si prihlásil do konkurzu pohľadávku v celkovej sume 2.765,96 eur.

11. Z rozsudku Okresného súdu Piešťany č.k. 5C/172/2009-253 zo dňa 4.12.2017 (č.l. 4 spisu) súd zistil, že vo veci žalobkyne M.á proti žalovanému F. o vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov rozhodol súd tak, že žalobkyni uložil povinnosť za účelom vzájomného finančného vyrovnania v rámci vyporiadania BSM zaplatiť žalovanému sumu 2.725,58 eur v mesačných splátkach po 100 eur, vždy do 25. Dňa príslušného mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, až do úplného vyrovnania, pod stratou výhody splátok v prípade omeškania s plnením ktorejkoľvek splátky. V odseku 24 odôvodnenia rozhodnutia súd uviedol, že na pojednávaní sa žalobkyňa vyjadrila tak, že ak by ju súd zaviazal na zaplatenie nejakej sumy žalovanému, nemôže si dovoliť platiť mu žiadne splátky, pretože už platí jedného exekútora, žalovaný jej neplatí výživné na deti, poberá plat 220 eur, platí nájomné a má dve deti na strednej škole. Sú to deti žalovaného. Žalovaný nesúhlasil s tým, aby súd žalobkyni povolil zaplatiť súdom uloženú sumu v splátkach. V odseku 53 odôvodnenia súd konštatuje, že samotná platobná neschopnosť strany sporu nemôže byť dôvodom rozhodnutia súdu o zamietnutí skutkovo a právne dôvodného zákonného nároku protistrany na zaplatenie žalovanej sumy. Určenie splátok a ich výšku v odôvodnení súd bližšie nezdôvodnil a nevysvetlil. Rozsudok je vykonateľný dňa 26.3.2019

12. Z rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 9Co/225/2018-316 zo dňa 29.1.2019 (č.l. 11 spisu) súd zistil, že odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Piešťany č.k. 5C/172-2009-253 v časti uloženia povinnosti žalobkyni potvrdil.

13. Z upovedomenia o začatí exekúcie sp. zn. 418Ex 223/19 zo dňa 30.4.2019 (č.l. 19 spisu) súd zistil, že Exekútorický úrad Trnava, JUDr. Barbora Vatrťová - súdny exekútor vydal v tento deň upovedomenie o začatí exekúcie vo veci oprávneného F. proti povinnému M. pre sumu vo výške 2.725,58 eur na základe vykonateľného exekučného titulu rozsudku OS Piešťany č.k. 5C/172/2009-253 vykonateľný dňa 26.3.2019 v spojení s rozsudkom KS v Trnave č.k. 9Co/228/2018.

14. Z rozsudku Okresného súdu Piešťany č.k. 3C/175/2011-79 zo dňa 26.6.2012 (č.l. 91 spisu) súd zistil, že vo veci navrhovateľa K., o zaplatenie 12.584,57 eur s príslušenstvom rozhodol súd tak, že uložil povinnosť odporcom zaplatiť spoločne a nerozdielne navrhovateľovi 12.584,57 eur spolu s príslušenstvom. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 1.9.2012 a vykonateľnosť 18.9.2012.

15. Z potvrdenia o príjme zo dňa 21.2.2019 (č.l. 95 spisu) súd zistil, že žalovaná za rok 2017 mala u zamestnávateľa A. čistú priemernú mesačnú mzdu vo výške 535,19 eur, pričom z jej mzdy boli vykonávané exekučné zrážky vo výške 60 až 63,12 eur mesačne.

16. Z potvrdenia o príjme zo dňa 24.7.2018 (č.l. 96 spisu) súd zistil, že žalovaná za obdobie január 2018 až jún 2018 mala u zamestnávateľa A.S čistú priemernú mesačnú mzdu vo výške 344,17 eur, pričom z jej mzdy boli vykonávané exekučné zrážky vo výške 60 eur mesačne.

17. Z potvrdenia o príjme zo dňa 3.10.2018 (č.l. 97 spisu) súd zistil, že žalovaná za obdobie júl 2018 až august 2018 mala u zamestnávateľa A. čistú priemernú mesačnú mzdu vo výške 585,26 eur, pričom z jej mzdy boli vykonávané exekučné zrážky vo výške 60 eur mesačne.

18. Z potvrdenia o príjme zo dňa 13.11.2020 (č.l. 143 spisu) súd zistil, že žalovaná za obdobie január 2019 až apríl 2019 mala u zamestnávateľa A. čistú priemernú mesačnú mzdu vo výške 707,32 eur, pričom z jej mzdy boli vykonávané exekučné zrážky vo výške 60 eur mesačne.

19. Z potvrdenia o výške nájomného a úhrad za plnenia poskytované s užívaním služobného bytu zo dňa 12.11.2020 (č.l. 144 spisu) súd zistil, že žalovanej zamestnávateľ B. vydal potvrdenie že na základe zmluvy o nájme služobného bytu je žalovaná nájomcom služobného bytu s mesačnou úhradou za jeho užívanie vo výške 70,46 eur a mesačnými preddavkami na úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu 20 eur.

20. Podľa § 166f ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o Zákone o konkurze a reštrukturalizácii (ZKR) veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením, má právo domáhať sa zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia podaným voči dlžníkovi alebo jeho dedičom do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára na súde, ktorý rozhodol o oddĺžení, ak preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Ak je takýchto návrhov viac, súd ich spojí na spoločné konanie. Vo veci samej rozhoduje súd rozsudkom.

21. Podľa § 166f ods. 2 cit. zákona právoplatné rozhodnutie o zrušení oddĺženia je účinné voči všetkým. Iné rozhodnutie o návrhu na zrušenie oddĺženia nie je prekážkou, aby sa rozhodovalo o novom návrhu na zrušenie oddĺženia, ak je podaný iným veriteľom alebo sú tu nové dôkazy, ktoré poctivý zámer dlžníka vylučujú.

22. Podľa § 166g ods. 1 cit. zákona dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, najmä ak poskytoval správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť, vynaložil snahu získať zamestnanie, zamestnal sa alebo si zabezpečil iný zdroj príjmov, v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky alebo hry ponúkol aspoň polovicu takéhoto zdroja dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dlhu, prípadne vynaložil snahu o zaradenie sa do spoločnosti alebo sa do spoločnosti opätovne zaradil.

23. Podľa § 166g ods. 2 cit. zákona dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak
a) v zozname majetku ani na dopyt správcu neuviedol časť svojho majetku, aj keď o ňom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť; na majetok nepatrnej hodnoty sa neprihliada,

- b) v zozname veriteľov ani na dopyt správcu neuviedol veriteľa fyzickú osobu, v čoho dôsledku veriteľ neprihlásil svoju pohľadávku, aj keď o ňom vedel alebo s prihladením na okolnosti musel vedieť; na drobných veriteľov sa neprihliada,
- c) v návrhu alebo v prílohe návrhu alebo na dopyt správcu uviedol nepravdivú dôležitú informáciu alebo neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel alebo s prihladením na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu,
- d) bez vážneho dôvodu neposkytol správcovi potrebnú súčinnosť, ktorú možno od neho spravodlivo vyžadovať,
- e) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh,
- f) v čase podania návrhu dlžník nebol platobne neschopný, aj keď o tom vedel alebo s prihladením na okolnosti musel vedieť,
- g) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom,
- h) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa,
- i) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní súdom určený splátkový kalendár,
- j) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní výživné pre dieťa, na ktoré vznikol nárok po rozhodujúcom dni; tohto dôvodu sa môže dovolávať iba dieťa alebo zákonný zástupca dieťaťa,
- k) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní povinnosť vrátiť Centru právnej pomoci hodnotu poskytnutého preddavku na úhradu paušálnej odmeny správcu; tohto dôvodu sa môže dovolávať iba Centrum právnej pomoci,
- l) dlžník sa domáhal zbavenia dlhov napriek tomu, že na území Slovenskej republiky nemal v čase podania návrhu centrum hlavných záujmov.

24. Podľa § 166g ods. 5 cit. zákona poctivý zámer dlžníka súd skúma iba v konaní o návrhu na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer. V konkurznom konaní ani v konaní o určení splátkového kalendára súd poctivý zámer dlžníka neskúma.

25. Podľa § 3 ods. 2 ZKR fyzická osoba je platobne neschopná, ak nie je schopná plniť 180 dní po lehote splatnosti aspoň jeden peňažný záväzok. Ak peňažnú pohľadávku nemožno voči dlžníkovi vymôcť exekúciou alebo ak dlžník nespĺnil povinnosť uloženú mu výzvou podľa § 19 ods. 1 písm. a), predpokladá sa, že je platobne neschopný.

26. Podľa č.l. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

27. Podľa § 185 ods. 1 CSP súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

28. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

29. Podľa § 217 ods. 1, prvá veta CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

30. Navrhovanie dôkazov má priamu súvislosť s povinnosťou tvrdenia. Dôkaznú povinnosť môže účastník v konaní plniť od jeho samotného začiatku, pričom povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia účastníka s tým, že nespĺnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou hrozbu takého rozhodnutia súdu, ktoré vychádza so skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom v opačnom procesnom postavení než je účastník, ktorý nespĺnil alebo dostatočne nespĺnil svoju dôkaznú povinnosť. Dôkazným bremenom pritom rozumieme zodpovednosť účastníka za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých a vykonaných dôkazov. V prípade dôkaznej núdze sa neúspech pričíta tomu účastníkovi, na ktorom podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno, t.j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

31. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 28OdK/117/2019 mal súd za preukázané, že tunajší súd uznesením č.k. 28OdK/117/2019 -12 zo dňa 15.5.2019 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka: M.1 a ustanovil správcu Mgr. Daniela Poturnaya. Uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 97/2019 dňa 22.5.2019, t.j. účinky vyhlásenia konkurzu nastali dňa 23.5.2019.

32. Žalobca v konaní tvrdil, že žalovaná pri oddlžení nemala poctivý zámer. Žalovaná toto poprela. Vzhľadom k tomu bolo nutné túto spornú skutočnosť (nepoctivý zámer žalovanej pri oddlžení) posúdiť a vyhodnotiť.

33. Žalobca v konaní predovšetkým tvrdil, že žalovaná nemala pri oddlžení poctivý zámer z tých dôvodov, že v čase podania návrhu nebola platobne neschopná a pred podaním návrhu sa priviedla úmyselne do stavu, ktorým chcela navodiť dojem svojej fiktívnej platobnej neschopnosti.

34. Súd má za to, že žalovaná bola v čase podania návrhu platobne neschopná, tak ako to vyhlásila v Návrhu na vyhlásenie konkurzu zo dňa 26.4.2019, nakoľko v konaní bolo preukázané, že nemala dostatočný príjem na úhradu svojich záväzkov. Žalovaná vo svojom životopise v konaní o oddlžení uviedla informácie o svojich majetkových a finančných pomeroch, na základe ktorých neboli a ani v tomto konaní súd nezistil pochybnosti o jej platobnej neschopnosti. Žalovaná je síce osobou v produktívnom veku, je trvale zamestnaná so stabilným príjmom, ktorý však podľa názoru súdu nepostačuje na uhrádzanie základných životných potrieb, nákladov na primerané bývanie, výživu detí v jej opatere a zároveň uhrádzanie jej záväzkov. Podľa dôvodovej správy k zákonu č. 377/2016 Z. z. je významným predpokladom na možnosť uchádzať sa o oddlženie platobná neschopnosť dlžníka. Ide o domnienku vyvrátiteľnú. Vyvrátená môže byť na začiatku konania samotným súdom („ex ante“ kontrola, keď súd vychádza len z vyhlásenia dlžníka podľa § 167a ods. 1 písm. e) ZKR), alebo v rámci skúmania poctivého zámeru dlžníka na základe žaloby dotknutého veriteľa („ex post“ kontrola), tak ako tomu je aj v danom konaní. Treba pripustiť, že súd pri „ex ante“ kontrole pri vyhlasovaní konkurzu nemá reálnu možnosť skúmať platobnú schopnosť, nemá možnosť posúdiť reálne schopnosti a možnosti navrhovateľa plniť dlhy a musí sa uspokojiť s navrhovateľom tvrdenou pravdivosťou a úplnosťou informácii ním poskytnutých (najmä o jeho finančnej, majetkovej situácii), pričom nemožno vylúčiť jeho nepoctivý zámer pri takomto úkone, najmä ak má byť „oddlžením“ zbavený všetkých svojich dlhov, je teda „motivovaný“ uviesť (prípadne zamlčať) také informácie ktoré povedú k oddlženiu ako tie ktoré nepovedú. Súd má len malú možnosť zistiť objektívnu situáciu navrhovateľa. Z uvedeného dôvodu je potom celý proces dokazovania nepoctivého zámeru na veriteľoch dlžníka. Keď žalobca vo svojom návrhu vniesol pochybnosti o platobnej neschopnosti žalovanej, je potom na mieste, aby súd dôkladne preskúmal splnenie podmienok na vyhlásenie konkurzu a tak predchádzal zneužívaniu inštitútu oddlženia. Platobnú neschopnosť fyzickej osoby definuje § 3 ods. 2 ZKR ako stav, kedy fyzická osoba nie je schopná plniť 180 dní po lehote aspoň jeden splatný záväzok. Platobná neschopnosť musí byť stavom objektívnym a trvalým.

V čase podávania návrhu na oddlženie mala žalovaná príjem cca 700 eur (č.l. 143 spisu), pričom náklady za užívanie služobného bytu mala cca 90 eur. Okrem nákladov na bývanie súd pokladá za nevyhnutné aj náklady na výživu dvoch detí bývajúcich s ňou v spoločnej domácnosti a navštevujúcich strednú školu ako aj náklady na základné životné potreby (strava, oblečenie, hygiena...). Ide o nevyhnutné náklady. Žalobca v konaní tvrdil, že vyživovacia povinnosť je pri danom posúdení irelevantná. Súd sa s týmto názorom nestotožňuje, nakoľko pri posudzovaní objektívnej nemožnosti, neschopnosti plniť svoje záväzky súd musí skúmať celkové, širšie majetkové, sociálne a finančné pomery žalovanej, ktoré bez pochybností vyživovacia povinnosť výrazne ovplyvňuje. Nie je namieste neprihliadnuť na to, že žalovaná si osobnou starostlivosťou a uhrádzaním potrieb dvoch stredoškolákov plní svoju vyživovaciu povinnosť a tieto nevyhnutné „náklady“ jej odčerpávajú finančné prostriedky z príjmu a vzhľadom na jej príjem jej zásadne ovplyvňujú jej majetkové pomery. Na druhej strane žalobca ako otec týchto detí si svoju vyživovaciu povinnosť dlhodobo riadne neplní (začo bol aj opakovane trestne stíhaný!), čo má taktiež vplyv na celkové majetkové, finančné pomery žalovanej, ktorá postráda pravidelné platby výživného od žalobcu a je odkázaná len na náhradné výživné, ktoré však podľa jej vyjadrenia výšku výživného určeného otcovi nedosahuje. Za takéhoto skutkového stavu má súd zato, že aj sám žalobca svojim správaním (neplatením výživného) prispel k platobnej neschopnosti žalovanej. Pri žalobcovom dlhodobom neplnení si vyživovacej povinnosti je preto nanajvýš na zamyslenie jeho hodnotenie nepoctivosti správania žalovanej.

V čase podávania návrhu na oddlženie bola žalovanej už z jej príjmu exekúciou (núteným výkonom rozhodnutia) zrážaná suma 60 eur mesačne na splácanie dlhu pôvodne vo výške 12.584,57 eur s príslušenstvom. Nešlo teda o jej dobrovoľné plnenie. Po správoplatnení rozhodnutia Okresného súdu Piešťany vo veci sp. zn. 5C/172/2009 jej pribudol ďalší záväzok, po strate výhody splátok vo výške 2.725,58 eur. Vzhľadom na vyššie opísané a preukázané majetkové pomery žalovanej má súd zato, že žalovaná po vzniku tohto ďalšieho záväzku (voči žalobcovi) ho nebola schopná plniť a to ani čiastočne

(ani v pôvodne určených splátkach) po lehote jeho splatnosti po zákonom požadovanú dobu. Je preto tak naplnená definícia platobnej neschopnosti žalovanej obsiahnutá v § 3 ods. 2 ZKR nakoľko nebola schopná plniť 180 dní po lehote splatnosti aspoň jeden peňažný záväzok - a to záväzok voči žalobcovi. Žalovaná v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu tak nemala možnosť disponovať dostatočnými finančnými prostriedkami na čo i len čiastočné plnenie svojho záväzku voči žalobcovi. Je preto pochopiteľné, že sa žalovaná rozhodla riešiť svoju situáciu formou oddĺženia v konkurze. Súd má zo, že žalovaná uviedla a preukázala také skutočnosti, ktoré jej objektívne znemožňovali uspokojenie záväzku žalobcu.

35. Pri posudzovaní nepoctivého zámeru v zmysle § 166g ods. 2 ZKR písm. f) súd skúma ne/existenciu platobnej neschopnosti a v zmysle písm. e) správanie dlžníka, z ktorého by bolo možné usudzovať, že sa do tejto platobnej neschopnosti priviedol úmyselne. Predpokladom naplnenia písm. e) je tak existencia platobnej neschopnosti. Žalobca na jednej strane popiera existenciu platobnej neschopnosti žalovanej a na druhej strane tvrdí, že sa do nej priviedla úmyselne. Z uvedeného dôvodu súd pokladá tvrdenia žalobcu o naplnení nepoctivého zámeru v zmysle písm. e) za účelové a protirečivé. Žiadnu fiktívnu platobnú neschopnosť zákon nepozná. Buď je žalovaná platobne neschopná alebo nie je. Ak žalobca tvrdil, že platobne neschopná žalovaná nebola, tak sa nemohla ani do tejto neexistujúcej platobnej neschopnosti logicky priviesť. Na druhej strane ak žalovaná bola platobne neschopná, tak ako to uzavrel v tomto konaní súd, tak iba v tomto prípade je nutné posudzovať či sa aj do platobnej neschopnosti neprivedla úmyselne. Iba na základe záveru súdu o existencii platobnej neschopnosti žalovanej súd posúdil aj možnosť naplnenia nepoctivého zámeru v zmysle písm. e) 166g ods. 2 ZKR.

36. Z vyjadrenia žalobcu je možné vyvodiť, že podľa jeho názoru sa žalovaná úmyselne priviedla do platobnej neschopnosti tým, že nedodržala súdom určené splátky dlhu a dlh sa tak stal ako celok splatným, pričom si tým privodila aj ďalšie exekučné konanie. Ako už súd uviedol vyššie tak nie je rozhodujúce či žalovaná mala dlh, záväzok splácať v splátkach alebo jednorázovo celý. Rozhodujúce je, že ho nebola objektívne schopná splácať vôbec. Z rozsudku Okresného súdu Piešťany č.k. 5C/172/2009-253 zo dňa 4.12.2017 mal súd preukázané, že žalovaná sa v konaní (osobne na pojednávaní) jednoznačne a výslovne vyjadrila, že vzhľadom na svoje majetkové pomery nie je schopná uhrádzať ani akékoľvek súdom určené splátky dlhu (a o to viac jednorázovo celý dlh). Preto vzhľadom na už toto predchádzajúce vyjadrenie žalovanej z konania bolo zrejmé, že svoj záväzok voči žalobcovi priznaný súdnym rozhodnutím nebude po vykonateľnosti rozsudku uhrádzať súdom určeným spôsobom, nebude ho uhrádzať z dôvodu objektívnej nemožnosti tejto úhrady. Podľa názoru súdu nemožno z tohto jej správania pred podaním návrhu usudzovať, že sa úmyselne priviedla do platobnej neschopnosti, aby bola oprávnená podať návrh. Rovnako tak súd nezistil také správanie žalovanej pred podaním návrhu z ktorého by bolo možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehala na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom alebo mi mala snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa. V závere je ešte nutné dodať, že v danom konaní sa sice žalovaná vyjadrila tak, že v konaní pred OS Piešťany sp. zn. 5C/172/2009 súhlasila so splátkami, ale z rozsudku OS Piešťany č.k. 5C/172/2009-253 zo dňa 4.12.2017 (rub čl. 6 spisu) mal súd jednoznačne preukázané, že žalovaná výslovne nesúhlasila so žiadnymi splátkami z dôvodu objektívnej nemožnosti ich úhrad pri vtedajších majetkových pomeroch (ďalších výdajoch, exekúcii, ktorú už má, príjme). Toto je pre súd rozhodujúce. Rozpor vo vyjadreniach žalovanej pred súdom je možné pripísať dlhšiemu časovému odstupu od jej vyjadrenia pred OS Piešťany (niekoľko rokov). Preto tomuto vyjadreniu žalovanej v danom konaní nie je možné pripisovať väčšiu relevanciu, tak ako to účelovo robí žalobca, zjavne využívajúc žalovanej chybnú interpretáciu svojej výpovede z minulosti.

37. Je nutné ešte dodať, že v prípadoch uvedených v § 166g ods. 2 ZKR sa uvádzajú situácie, kedy sa nepoctivý zámer prezumuje, preto bolo na žalovanej, aby súdu hodnoverne preukázala, že pri naplnení vyššie špecifikovaných situácií nekonala s nepoctivým zámerom. Súd dospel k záveru, že žalovaná v konaní uvedené preukázala a uviedla také objektívne dôvody, ktoré mali za následok takú jej finančnú a majetkovú situáciu, že nebola schopná a nebolo v jej možnostiach ani čiastočne plniť záväzok žalobcu. Na druhej strane tvrdenia žalobcu boli v konaní dostatočne hodnoverne vyvrátené.

38. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že v konaní nebolo preukázané, že by žalovaná nemala pri oddĺžení nepoctivý zámer a preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

39. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej nepriznal ich náhradu, nakoľko jej žiadne trovy konania nevznikli. V prípade ak by žalovanej nejaké trovy konania vznikli a bola by si ich uplatnila, tak by jej súd priznal ich plnú náhradu, keďže bola procesne plne úspešná.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na _____ súde, proti ktorého rozsudku smeruje (§ 355, § 362 CSP)

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 365 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).